

Ved Skrivelse af 5. ds. meddeler Justitsministeren under Henvisning til § 28 i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 12. April 1911, at der ikke i Tiden siden sidste ordinære Rigsdagssamling af Justitsministeriet er truffet særlige Sundhedsforanstaltninger i Medfør af Bestemmelserne i 2det og 3die Afsnit i den nævnte Lov.

Skrivelsen vil blive optaget i Tillæg C.

Som meddelt i den sidste overordentlige Samling har *Statsrevisorerne for Statsregnskabet for Finansaaret 1912—13 afgivet Betænkning*, hvoraf Eksemplarer er omdelte. Sagen vil i Aar blive behandlet først her i Tinget, og det paahviler mig at stille Forslag om Behandlingsmaaden. Mit Forslag, der vil komme til Afgørelse i et af Tingets næste Møder, vil gaa ud paa, at Sagen overgives til et Udvalg paa 5 Medlemmer og, naar det har afgivet Betænkning, gøres til Genstand for to Behandlinger, nærmest efter Reglerne for Lovforslags anden og tredie Behandling.

Udenfor Dagsordenen har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det i Dag anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Rode): *Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse*, som jeg herved har den Ære at fremsætte for det høje Ting, omfatter i Aar 623 Personer, hvilket er 9 færre end i Fjor, da 632 Personer var opførte. Det er flere end i 1912—13, men over 50 færre end i 1911—12, der betegner Højdepunktet, idet 681 Personer da var opførte paa Lovforslaget. Af de 623 er 468 Mænd, 155 Kvinder. Med Hensyn til Fødestat er Forholdet det samme som i tidligere Aar, at Flertallet af dem, der søger Indfødsret, er født i Sverige eller i Tyskland. Forholdet er omtrent det samme som i Fjor; jeg skal nævne Tallene. Fødte i Sverige er 302 af Ansøgerne, i Tyskland 240, deraf 139 i Slesvig og 14 i Holsten; 29 er fødte i Norge, 38 i andre udenlandske Stater og endelig 14 i Danmark. De 38, der er fødte i andre udenlandske Stater, fordeler sig saaledes, at 6 er fødte i England med Kolonier, 5 i Rusland, 1 i Italien, 4 i Østerrig, 1 i Frankrig, 17 i U. S. A. og 4 i andre Stater. Af de 14 Andragere, der er fødte i Danmark, har 8 mistet deres Indfødsret ved Ægteskab med fremmed Lands Borger, 3 ved Naturalisation, og 3 er fødte i Danmark af fremmede Forældre. Med Hensyn til Aldersklasserne

er af de 623 Andragere 1 under 15 Aar, 138 mellem 15 og 30 Aar, 152 mellem 30 og 40 Aar, 163 mellem 40 og 50 Aar, 90 mellem 50 og 60 Aar, 72 mellem 60 og 70 Aar, og 7 er 70 Aar og derover.

Under Behandlingen i Fjor blev der fra Landstingets Side udtalt Ønske om ogsaa at faa Oplysning om de Andragere, hvis Andragende ikke var imødekommet af Ministeriet, for at Landstinget derigennem kunde faa Lejlighed til at se, om de samme Principper fulgtes af de veksellende Ministerier. En Fortegnelse over de Andragere, hvis Ansøgninger ikke er imødekommede, tilligemed Begrundelse deraf vil blive tilstillet Udvalget, som da, om det ønsker det, vil kunne optage den i Betænkningen.

Jeg skal i denne Forbindelse yderligere gøre opmærksom paa, at i de smaa Biografier, Levnedsskildringer, der ledsager Lovforslaget som Bemærkninger, har jeg i Aar ladet udtage Meddelelsen om de enkelte af Andragerne, som tidligere har været idømte Straffe. Vel er Læsningen af disse smaa Romaner ikke meget udbredt; men det kan dog siges, at de læses af nogle, og jeg har hørt, at der har været Tilfælde, hvor det har været til nogen Skade, nogen ubegrundet Skade, at Meddelelse om en Straf, lidt for meget længe siden, paa denne Maade er blevet bekendtgjort. Jeg skal tillade mig at tilstille Landstingets Udvalg Meddelelse om de enkelte af Andragerne, som har været idømte saadanne Straffe, uden at dette har været anset som Grund til at nægte dem Andragendet, for at Udvalget kan se, at man i saa Henseende har fulgt de samme Principper som tidligere. I Landstingets Betænkning i Fjor gennemgik Udvalget disse Straffespørgsmaal saaledes, at der opførtes et Skema, hvor man kun henviste til Numrene i Lovforslaget og Straffens Art. Ved denne Fremgangsmaade vil Spørgsmaalet allerede have tabt sin personlige Karakter; man skal da i alt Fald for at finde ud af det have baade Lovforslaget og Betænkningen ved Haanden, og jeg tror da ikke, det vil kunne gøre den personlige Skade, som det i et enkelt Tilfælde har kunnet gøre ved den tidligere anvendte Form.

Tingets Ordfører i denne Sag, som senere er afgaaet ved Døden, interesserede sig jo meget for hele denne Sag, og han fremsatte i Fjor den Tanke, om Rigsdagen ikke i Stedet for en Lov af denne personlige Art, som her foreligger, hvor det er de enkelte navngivne Personer, som natu-